Λευκωσία, 26 Γενάρη 2020

Ομιλία του Γιώργου Μαρίνου μέλους του Π.Γ της ΚΕ του ΚΚΕ, στην πολιτική εκδήλωση των Κομματικών Οργανώσεων του ΚΚΕ στην Κύπρο.

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Το ΚΚΕ εκφράζει τη διεθνιστική του αλληλεγγύη στον κυπριακό λαό, στέκεται στο πλευρό του τουρκικού λαού που δοκιμάζεται από τον μεγάλο σεισμό.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τη μαζική συμμετοχή στη σημερινή πολιτική εκδήλωση στη Λευκωσία και χαιρόμαστε που δυναμώνουν οι δεσμοί του ΚΚΕ με τους Έλληνες που εργάζονται στην Κύπρο αλλά και με κύπριους φίλους μας. Η σχέση αυτή είναι πολύτιμη και επιβάλλεται να ενισχυθεί. Αυτό θέτουν οι εξελίξεις που ζουν οι λαοί στην περιοχή μας.

Στην Ελλάδα, στην Κύπρο, στη γειτονική Τουρκία, σε όλες τις χώρες, οι λαοί προβληματίζονται και ανησυχούν. Αναζητούν τις αιτίες των εξελίξεων, την αλήθεια, μέσα σε ένα πυκνό δίχτυ παραπληροφόρησης και αλλοίωσης πραγματικών στοιχείων, βολικών υποκατάστατων που χρησιμοποιεί η προπαγάνδα του συστήματος για τη χειραγώγηση των λαϊκών συνειδήσεων.

Επιμένουμε, απαντάμε αποφασιστικά, και υπογραμμίζουμε ότι σ’αυτές τις συνθήκες οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι καλά ενημερωμένοι και εξοπλισμένοι, να συμμετέχουν στη δράση, να βγάζουν συμπεράσματα και να αντιπαλεύουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα που γεννά τραγικές καταστάσεις.

Δεν είμαστε απέναντι σε κάποια μεμονωμένα περιστατικά, σε περιοδικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε μονοπώλια και κράτη. Δεν έχουμε κάποιες θερμές εστίες που κάνουν τον κύκλο τους και σβήνουν. Είμαστε απέναντι σε πολύ επικίνδυνα γεγονότα.

Μια εικοσαετία, οι λαοί βιώνουν διαρκείς πολεμικές αναμετρήσεις. Στη Γιουγκοσλαβία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, τη Λιβύη, τη Συρία, την Υεμένη, την Ουκρανία που παρά τις όποιες ιδιαιτερότητες, προκαλούνται από τις ίδιες αιτίες που σημαδεύουν το ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Μέσα στο καμίνι πολύ σκληρών ανταγωνισμών μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων, ενεργειακών κολοσσών και των κρατών που τους εκπροσωπούν. Μέσα σε έναν αδυσώπητο ανταγωνισμό ανάμεσα στις ΗΠΑ , το ΝΑΤΟ, την ΕΕ, την Κίνα , τη Ρωσία και σειρά συμμαχικών τους κρατών, διαμορφώθηκαν οι όροι των πολέμων που εξαπέλυσε ο Ευρωατλαντικός ιμπεριαλισμός με τους δικούς του στόχους, για να επικρατήσουν τα Αμερικανικά και Ευρωπαϊκά μονοπώλια.

Αυτό που σημειώνουμε σωστά πως ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα βίαια, στρατιωτικά μέσα, επιβεβαιώνεται στην πράξη και οι λαοί πρέπει να δυναμώσουν το κριτήριο τους και να απορρίπτουν τα ιμπεριαλιστικά προσχήματα περί “αντιμετώπισης της τρομοκρατίας”, της “προστασίας της Δημοκρατίας”, της “ενεργειακής ασφάλειας”, τα οποία χρησιμοποιούνται για τη δικαιολόγηση των πολέμων.

Σήμερα μπορούμε να δούμε καλύτερα την αξία της ανάλυσης του ΚΚΕ που αποκάλυψε πριν μια δεκαετία το Αμερικάνικο σχέδιο για τη «Νέα Μέση Ανατολή», τις αναδιατάξεις που προωθούσε στις συνθήκες της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, το ρόλο της αποκαλούμενης “Αραβικής Άνοιξης” η οποία λειτούργησε ως μέσο εκτόνωσης της λαϊκής αγανάκτησης που προκάλεσε η αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων σε χώρες της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής και χρησιμοποιήθηκε από τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, ισχυρά κράτη μέλη της ΕΕ για την επιβολή των δικών τους στόχων.

Η Συρία ματώνει για μια δεκαετία. Η αντιπαράθεση για τον έλεγχο της χώρας και των πλουτοπαραγωγικών της πηγών εκδηλώθηκε με αιχμή τους ενεργειακούς αγωγούς. Τον αγωγό αφορούσε τη σύνδεση του Ιράν, του Ιράκ και τη Συρία για να περάσει το ιρανικό φυσικό αέριο στη Μεσόγειο και τη Δυτική Ευρώπη, που τον στήριξε η Ρωσία. Και τον αγωγό που θα μετέφερε φυσικό αέριο απο το Κατάρ μέσω της Σαουδικής Αραβίας, Ιορδανίας, Συρίας και Τουρκίας για την Ευρώπη, που στήριξαν οι ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Η Συρία βρέθηκε στη μέση και και ο λαός της ζει δραματικά γεγονότα. Εκβιασμούς, απειλές, ΑμερικανοΝΑΤΟικούς και Ισραηλινούς βομβαρδισμούς, βίωσε τα εγκλήματα των των συμμοριών των Τζιχαντιστών που δημιούργησαν οι ΗΠΑ, η Τουρκία, η Σαουδική Αραβία, για να απομακρύνουν το Άσαντ και να ελέγξουν τη χώρα.

Οι Τζιχαντιστές ηττήθηκαν με καθοριστικό το ρόλο της Ρωσίας η οποία για τα δικά της συμφέροντα ανέπτυξε πολύμορφη στρατιωτική δράση και δημιούργησε τις δικές της βάσεις.

Τι γίνεται τώρα; ο ανταγωνισμός συνεχίζεται διαμέσου του διαμελισμού της χώρας, η Τουρκία έχει καταπατήσει το 15% της Συρίας και εξετάζονται σενάρια πολιτικής μετάβασης μέσω των παζαριών της Ρωσίας , των ΗΠΑ , κρατών της ΕΕ, της Τουρκίας, του Ιράν κ.α παιχτών. Η κάθε δύναμη έχει δημιουργήσει τις δικές της υποδομές.

Παρόμοια είναι τα γεγονότα στη Λιβύη. Σημειώθηκε σύγκρουση για τον έλεγχο και την εκμετάλλευση των ενεργειακών πηγών. Οι απώλειες που είχε το γαλλικό μονοπώλιο Total και άλλα ευρωπαϊκά μονοπώλια από τις αποφάσεις του Καντάφι που ευνόησαν τα κινεζικά και τα Ρωσικά μονοπώλια, οδήγησε στο σχέδιο της ανατροπής του και τη δολοφονία του. Ο ΝΑΤΟικός βομβαρδισμό το 2011 επέφερε τη διάλυση της χώρας.

Σήμερα, ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός βάζει τη σφραγίδα του στο συνεχιζόμενο πόλεμο ανάμεσα στην κυβέρνηση “Εθνικής Σωτηρίας ” με πρωθυπουργό το Σάρατζ που είναι αναγνωρισμένη από την ΟΗΕ και την ΕΕ και στηρίζεται από τις ΗΠΑ, την Τουρκία και το Κατάρ και το στρατηγό Χάφταρ που ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της χώρας στην Ανατολική πλευρά, και στηρίζεται από την Γαλλία, την Αίγυπτο, τη Σαουδική Αραβία, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Η Ιταλία και άλλα κράτη παίζουν σε διπλό ταμπλό.

Σ’αυτές τις συνθήκες είναι πολύ υποκριτικές οι κινήσεις που γίνονται μέσα από την αποκαλούμενη “Διάσκεψη του Βερολίνου” και τις κάλπικες ειρηνευτικές πρωτοβουλίες των ιμπεριαλιστικών κρατών που βομβάρδισαν μέσω του ΝΑΤΟ τη Λιβύη, ή έχουν ενταχθεί στα

αντιμαχόμενα στρατόπεδα και προωθούν τα συμφέροντα τους πατώντας στα πτώματα του Λιβυκού λαού.

Οι “ευχές” της “Διάσκεψης του Βερολίνου” για “κατάπαυση του πυρός”, “τήρηση του εμπάργκο όπλων” και “μη επέμβαση ξένων δυνάμεων”, έχουν ξανακουστεί αρκετές φορές, αλλά ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται επιβεβαιώνοντας πως η “ιμπεριαλιστική ειρήνη”, είναι μέρος του προβλήματος, νύχι κρέας με τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Η πείρα που βγαίνει από αυτούς και άλλους πολέμους είναι χρήσιμη και μας βοηθάει να δούμε πιο καθαρά τις εξελίξεις που διαδραματίζονται στον Περσικό Κόλπο , στην Ανατολική Μεσόγειο, στο Αιγαίο και στα Βαλκάνια. Στις περιοχές που προωθούνται τα σχέδια ΗΠΑ-ΝΑΤΟ και ΕΕ, σε συνθήκες σφοδρής σύγκρουσης με την Ρωσία και την Κίνα, με τη συμμετοχή της Τουρκίας, της Ελλάδας, της Κύπρου, του Ισραήλ, του Ιράν, της Αιγύπτου και άλλων κρατών, σε διαφορετικούς ρόλους, λόγω της οικονομικοπολιτικής και στρατιωτικής δύναμης αλλά και των επιδιώξεων των αστικών τάξεων.

Ο Περσικός Κόλπος είναι μια κεντρική ενεργειακή αρτηρία που επιδρά στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά και οι Αμερικανοί διεκδικούν ισχυρή παρουσία. Οι ΗΠΑ, ιδίως μετά την απόφαση Τράμπ να αποχωρήσουν από τη Συμφωνία για το “Πυρηνικό Πρόγραμμα του Ιράν”, κλιμακώνουν τις ενέργειες τους. Χρησιμοποιούν απειλές, κυρώσεις, επεμβάσεις στα εσωτερικά της χώρας, οργανώνοντας ακόμα και εγκληματική επίθεση με Drones στο έδαφος του Ιράκ, δολοφονώντας τον Ιρανό στρατηγό και ιρακινούς αξιωματούχους, καταπατώντας κάθε έννοια κυριαρχίας.

Τώρα, συνεχίζουν, σε συνεργασία με τη Σαουδική Αραβία και το Ισραήλ, συγκροτούν, όπως και η ΕΕ ναυτική δύναμη, ετοιμάζονται για πόλεμο. Οι συνολικές εξελίξεις προειδοποιούν για τον κίνδυνο γενικευμένης σύγκρουσης στην περιοχή.

Τι κάνει μέσα σ’αυτό το περιβάλλον η Τουρκική αστική τάξη ; Η αντικειμενική ανάλυση έχει μεγάλη αξία γιατί η Τουρκία ως ισχυρή οικονομική και στρατιωτική δύναμη εκπληρώνει σημαντικό ρόλο στην περιοχή. Είναι σε συνεργασία αλλά και σε έντονο ανταγωνισμό με την ελληνική αστική τάξη, με τις κυρίαρχες τάξεις των κρατών της περιοχής μέσα στη δίνη των γενικότερων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών που τροφοδοτούνται από τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην Αν. Μεσόγειο, κι ενώ υπάρχει κινητικότητα για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωών.

Η στρατηγική αυτή δεν εκφράζεται σε ένα περιορισμένο γεωγραφικό πλαίσιο αλλά διευρύνεται συνεχώς με το στρατιωτικό-πολιτικό δόγμα της “Γαλάζιας Πατρίδας”. Βάζει στόχους, δημιουργεί τετελεσμένα, αμφισβητεί τη Συνθήκη της Λωζάνης και καταπατά σύνορα, ενισχύει τις στρατιωτικές μεθόδους, την απειλή βίας και πολέμου. Ψευτοεπαναστατικές ομάδες που ζούνε στο δικό τους μικρόκοσμο και αποκρύπτουν την τουρκική επιθετικότητα, υπονομεύουν την αναγκαία προσπάθεια για την προετοιμασία των λαών.

Εδώ, στην Κύπρο διατηρείται η κατοχή του 37% του νησιού και η κυβέρνηση της γειτονικής χώρας δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία.

Σ’αυτό προστίθενται :

- Οι τρεις στρατιωτικές εισβολές τουρκικών δυνάμεων στη Συρία, η κατοχή του 15% του Συριακού εδάφους και η δημιουργία στρατιωτικών βάσεων στη Λιβύη, το Κατάρ, το Ιράκ, το Σουδάν, τη Σομαλία που δείχνουν το μέγεθος του προβλήματος.
- Η καταπάτηση της Κυπριακής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) και Υφαλοκρηπίδας, μέσω ερευνητικών πλοίων και πλωτών γεωτρύπανων, έχει μπει σε πιο προχωρημένη φάση. Ενώ πριν τα γεωτρύπανα “Φατίχ” και “Γιαβούζ” χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία τετελεσμένων, τώρα στο οικόπεδο 8, η Τουρκία επιχειρεί εξεύρεση κοιτάσματος κι αυτό διαμορφώνει νέο πλαίσιο, με απρόβλεπτες συνέπειες.
- Οι χιλιάδες παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου και θαλάσσιου χώρου, η αμφισβήτηση των ελληνικών συνόρων στο Αιγαίο και των δικαιωμάτων των νησιών σε ΑΟΖ και Υφαλοκρηπίδα , όπως προβλέπει η Διεθνής Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και ιδιαίτερα η στόχευση του Καστελόριζου που αποτελεί κλειδί για τον καθορισμό της ΑΟΖ ανάμεσα στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Αίγυπτο, προειδοποιούν για θερμό επεισόδιο.
- Η συμφωνία Ερντογάν με τον δοτό πρωθυπουργός της Λιβύης Σάρατζ για την οριοθέτηση ΑΟΖ , διαγράφοντας από τη χάρτη τα Δωδεκάνησα και την Κρήτη, αλλά και η πολεμική εμπλοκή της Τουρκίας στη Λιβύη, περιπλέκουν πάρα πέρα την κατάσταση.

Η Ελληνική αστική τάξη προκειμένου να διευρύνει τη δράση της, να πατήσει σε πεδία που θα αποκομίσει κέρδη και δύναμη, επεκτείνεται π.χ στα Βαλκάνια, εξάγει κεφάλαια, δημιουργεί οικονομικές βάσεις, με επιδίωξη τη Γεωστρατηγική της αναβάθμιση.

Παράλληλα, με τον ίδιο στόχο, μέσα από τη συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, την ΕΕ και τις στενές σχέσεις με τις ΗΠΑ η ελληνική αστική τάξη κινείται επιθετικά, διεκδικεί μερίδιο από τη λεία των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων και αυτό το στόχο υλοποιούν οι αστικές κυβερνήσεις, εμπλέκοντας τη χώρα και το λαό σε μεγάλες περιπέτειες και κινδύνους.

Αποδεδειγμένα τόσο οι παλαιότερες κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ , όσο και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και η σημερινή της ΝΔ , προχώρησαν στην ενσωμάτωση της Ελλάδας στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και τώρα η κυβέρνηση και τα κόμματα αυτά συναινούν για μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας σε νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους .

Ο ΣΥΡΙΖΑ πούλησε “προοδευτιλίκι” και καλλιέργησε κι εδώ στην Κύπρο ψεύτικες προσδοκίες, αλλά στην πράξη αποδείχθηκε πως είναι μια σοσιαλδημοκρατική δύναμη, υπέρμαχος της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και υπερασπιστής των ιμπεριαλιστικών ενώσεων. Είναι αυτό που λέμε “ΝΑΤΟική αριστερά”, που συνθηματολογεί για να εγκλωβίζει εργατικές -λαϊκές δυνάμεις στην κυρίαρχη πολιτική.

Ο Τσίπρας δεν “χάλασε” όταν αποκάλεσε το 2017 τον Τράμπ “διαβολικά καλό”. Αντίθετα, η συνειδητή επιλογή να υπηρετήσει ο ΣΥΡΙΖΑ την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα, οδήγησε σ’αυτή την προκλητική για το λαό μας στάση. Ο ΣΥΡΙΖΑ άνοιξε τον “Στρατηγικό Διάλογο” με τις ΗΠΑ με οδυνηρά αποτελέσματα. Υλοποίησε την αναβάθμιση της στρατιωτικής βάσης της Σούδας που είναι το “βαρύ πυροβολικό” των ΑμερικανοΝΑΤΟικών σε όλους τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους στην περιοχή. Δημιούργησε τις βάσεις drones στη Λάρισα, ελικοπτέρων στο Στεφανοβίκειο και το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης.

Αυτή τη συμφωνία έφερε στη βουλή η ΝΔ, δίνοντας το δικαίωμα στις ΗΠΑ να στήνουν και άλλες βάσεις και εγκαταστάσεις μέσα σε μονάδες των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων.

Η Ελλάδα μετατρέπεται σε πολεμικό ορμητήριο των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ κατά άλλων λαών. Οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι. Ήδη, ο ίδιος ο Πούτιν προειδοποίησε πως σε περίπτωση που τεθεί ζήτημα ασφάλειας της Ρωσίας από Αμερικανικές βάσεις που έχουν εγκατασταθεί σε άλλες χώρες θα τις πλήξουν Ρωσικοί πύραυλοι. Την ίδια προειδοποίηση έκανε και το Ιράν, δημοσιεύοντας σχετική ανακοίνωση της πρεσβείας του στην Αθήνα.

Με πυρήνα τις Αμερικάνικες βάσεις η κυβέρνηση ξεδιπλώνει έναν εγκληματικό σχεδιασμό που προβλέπει:

- Αποστολή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στη Λιβύη.
- Συμμετοχή σε σχηματισμό πολεμικών πλοίων στα Στενά του Ορμούζ.
- Μεταφορά συστοιχίας πυραύλων Πάτριοτ με το ανάλογο προσωπικό στη Σαουδική Αραβία.
- Διάθεση φρεγάτας στη συνοδεία του γαλλικού αεροπλανοφόρου Σάρλ Ντε Γκόλ που γυροφέρνει στην περιοχή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει νομιμοποίηση χρησιμοποιώντας τα άθλια προσχήματα περί συμμετοχής σε ειρηνευτικές αποστολές.

Οι αστικές δυνάμεις είναι αδίστακτες. Γνωρίζουν πως Έλληνες στρατιώτες και αξιωματικοί μπορούν να σκοτωθούν, να σακατευτούν, αλλά “καρφί δεν τους καίγεται”. “Πολεμήσαμε στο πλάι των ΗΠΑ , οι άνδρες μας μάτωσαν δίπλα σε Αμερικανούς στρατιώτες κι αυτό θα γίνει επίσης και στο μέλλον” ! δήλωσε προκλητικά ο Υπουργός Άμυνας κ. Παναγιωτόπουλος.

Το ΚΚΕ καταγγέλλει και αντιπαλεύει την πολιτική της εμπλοκής στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, πρωταγωνιστεί στους αγώνες. Οι κομμουνιστές και οι κομμουνίστριες, οι δυνάμεις της ΚΝΕ συμμετέχουν στην πάλη της ΕΕΔΥΕ και εκατοντάδων φορέων του μαζικού κινήματος,

Χιλιάδες εργαζόμενοι, νέοι και νέες απαιτούν :

Να κλείσει τώρα η βάση της Σούδας και όλες οι στρατιωτικές βάσεις, καμιά συμμετοχή Ελλήνων αξιωματικών , υπαξιωματικών και στρατιωτών σε αποστολές έξω από τα σύνορα.

Οι ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και αποστολές δεν έχουν καμία σχέση με την υπεράσπιση της ειρήνης, της σταθερότητας και της ασφάλειας των λαών. Αντίθετα, είναι μηχανισμοί προώθησης των συμφερόντων των μονοπωλίων, εργαλεία στους ανταγωνισμούς και φορείς επεμβάσεων και πολέμων.

Στην ιστορία έχει γραφτεί και δεν ξεγράφεται πως οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ έχουν εγκληματικές ευθύνες για τη στρατιωτική Χούντα στην Ελλάδα, το πραξικόπημα για την ανατροπή του Μακαρίου, την τουρκική εισβολή και κατοχή.

Η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ, πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και την Κύπρο που ξεπερνούν αυτά τα τραγικά γεγονότα και αποσιωπούν τα εγκλήματα του Ευρωατλαντικού ιμπεριαλισμού, καλλιεργώντας προσδοκίες για την αντιμετώπιση της τουρκικής επιθετικότητας από τους συμμάχους τους , παίζουν με τη φωτιά.

Οι ισχυρισμοί τους είναι επικίνδυνοι. Οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ υπερασπίζονται τα δικά τους συμφέροντα που στρέφονται κατά των λαών. Με όλα τα μέσα διεκδικούν τη διατήρηση της Τουρκίας στο ΝΑΤΟ, στο “Δυτικό στρατόπεδο”, απομάκρυνση από την ρωσική επιρροή. Η ΕΕ διατηρεί στρατηγικές σχέσεις με την Τουρκία, οικονομικές σχέσεις 250 δις ευρώ. Η Γερμανία το πρώτο εννιάμηνο του 2019 πούλησε στη γειτονική χώρα οπλισμό αξίας 250 εκατ. ευρώ και το ίδιο κάνει και η Γαλλία.

Πρέπει να ξεκαθαριστεί πως ο γαλλικός ιμπεριαλισμός προσπαθεί να διευρύνει τις βάσεις του, προωθεί τα συμφέροντα του ενεργειακού κολοσσού Total που έχει ανοίξει μεγάλες δουλειές στην Κύπρο και στην ευρύτερη περιοχή, επιδιώκει την αναβάθμιση του στρατιωτικού ρόλου της ΕΕ και την ενδυνάμωση της αυτονομίας της έναντι του ΝΑΤΟ στο πλαίσιο του ανταγωνισμού των ευρωπαϊκών με τα αμερικάνικα μονοπώλια.

Η Κύπρος έχει συνάψει αμυντική συμφωνία με τη Γαλλία από το 2007 και την αναβάθμισε το 2017. Ο γαλλικός στρατός μέσω αυτών των συμφωνιών έχει αποκτήσει μόνιμη στρατιωτική παρουσία στη Μέση Ανατολή, χρησιμοποιεί τα λιμάνια, τα αεροδρόμια του νησιού. Η Κύπρος υπέγραψε με τις ΗΠΑ το Νοέμβρη του 2018 “Δήλωση Προθέσεων” με στόχο της εμβάθυνσης της διμερούς συνεργασίας στον τομέα της Ασφάλειας. Παραμένουν ενεργές και παρεμβαίνουν οι βρετανικές βάσεις. Η ΝΑΤΟ-ποίηση του νησιού προχωράει ταχύτατα.

Οι Αμερικανοί αξιοποιούν τις σχέσεις με την Ελλάδα, την Κύπρο και το Ισραήλ και προωθούν τα βρώμικα συμφέροντα τους στην Ανατολική Μεσόγειο μέσω του νόμου East Med Act.

Παράλληλα πρέπει να σημειώσουμε πως καλλιεργήθηκαν ελπίδες για τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων στο νησί, παρουσιάστηκαν οι πολυεθνικές εταιρείες, [Exxon Mobil Noble, Qatar Petroleum, Shell, Delek, Total , Eni] ως σωτήρες, αλλά η πραγματικότητα είναι σκληρή. Τα μονοπώλια κυνηγούν κέρδη και δύναμη, συναλλάσσονται κάτω και πάνω από το τραπέζι και τα παζάρια είναι σε εξέλιξη. Ο ενεργειακός πλούτος στον Καπιταλισμό από ευχή γίνεται κατάρα.

Οι υπερασπιστές των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών στην Ελλάδα και την Κύπρο υμνούν τη συμμαχία με το Ισραήλ και την Αίγυπτο, πανηγυρίζουν για τη συμφωνία προθέσεων για τον αγωγό East Med, με την εποπτεία των ΗΠΑ για την μεταφορά φυσικού αερίου από την Ανατολική Μεσόγειο στην Ευρώπη και κρύβουν την ουσία.

Η ουσία είναι πως ο αγωγός αυτός υπηρετεί τα συμφέροντα των ενεργειακών και κατασκευαστικών κολοσσών. Η ενεργειακή φτώχεια που πλήττει τους λαούς θα συνεχιστεί. Ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός θα τροφοδοτείται με νέα στοιχεία παίρνοντας υπόψη πως το Ευρωατλαντικό σχέδιο για την απεξάρτησης της ΕΕ από το ρωσικό φυσικό αέριο οξύνει τη σύγκρουση ανάμεσα στις ΗΠΑ , τη Γερμανία και τη Ρωσία, στην Ευρώπη και ευρύτερα, με βαθύτερη εμπλοκή της Ελλάδας και της Κύπρου.

Θέλουμε να σημειώσουμε κάτι ξεχωριστό για τις σχέσεις της Κύπρου με το Ισραήλ. Όταν μια κυβέρνηση σε ένα κράτος όπως η Κύπρος που υφίσταται την τουρκική κατοχή για 46 χρόνια δένεται με το Ισραήλ, μια κατοχική χώρα που εγκληματεί κατά του παλαιστινιακού λαού, ο καθένας κατανοεί πως η ζημιά είναι πολλαπλή. Ζημιά κατά των παλαιστινίων και των άλλων λαών της περιοχής, ζημιά κατά του κυπριακού λαού και της πορείας του κυπριακού.

Οι θέσεις που λένε πως “ο λύκος μπορεί να φυλάξει τα πρόβατα” είναι προκλητικές, καλλιεργούν συνειδητά την υποταγή, και επιβάλλεται να αντιμετωπίζονται αποφασιστικά από τους λαούς. Το ίδιο ισχύει για τη λογική των ανταλλαγμάτων που δίνουν “γη και ύδωρ” στον ΑμερικανοΝΑΤΟικό Ιμπεριαλισμό για να εισπράξουν προστασία, εκλιπαρώντας για μια δήλωση συμπάθειας.

Πρόκειται για αθλιότητα. Οι ΗΠΑ δεν μπορούν να ξεπλυθούν π.χ με την επιστολή σκοπιμότητας που απέστειλε ο Υπουργός Εξωτερικών Μάικ Πομπέο πρόσφατα στον Έλληνα πρωθυπουργό χαιρετίζοντας την Ελληνοαμερικανική συμφωνία για τις βάσεις. Δεν μπορούν να ξεπλυθούν με την ανακοίνωση του State Department για την Γεώτρηση που κάνει τώρα το «Γιαβούζ» στην ΑΟΖ της Κύπρου, στο οικόπεδο 8 που έχει δοθεί στην Total και την Eni, στη γειτονιά που κινείται η Exxon Mobil.

Οι πανηγυρισμοί για τέτοιου είδους παρεμβάσεις επειδή είναι εξωπραγματικοί και αβάσιμοι γυρίζουν ως Μπούμεραγκ. Μέσα σ’αυτές τις επιστολές που εκφράζουν το ρόλο του “Πόντιου Πιλάτου”, περιλαμβάνονται θέσεις που θέτουν το βασικό στόχο του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, για ελληνοτουρκικές διαπραγματεύσεις επί πραγματικών και ανύπαρκτων διαφορών. Ανοίγουν δρόμους για υποχώρηση από κυριαρχικά δικαιώματα, για τη συνεκμετάλλευση, τη διχοτόμηση του Αιγαίου και τη συνδιαχείριση της Ανατολικής Μεσογείου, προετοιμάζοντας απαράδεκτους συμβιβασμούς.

Πρόκειται για “μοιρασιά” που θα πληρώσουν ακριβά οι λαοί γιατί τέτοιου είδους ρυθμίσεις με πρωταγωνιστές τα μονοπώλια, τις ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και τις αστικές τάξεις ανοίγουν νέες πληγές. Αυτό ισχύει και για την προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης που δεν είναι η θεά του δικαίου Θέμιδα, αλλά συνδέεται με γεωστρατηγικά συμφέροντα. Όμως, λέμε απλά. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει το δικαιοδοτικό χαρακτήρα του

Δικαστηρίου της Χάγης και συνεπώς τα δύο μέρη θα κληθούν να κάνουν ειδική συμφωνία και να υπογράψουν “συνυποσχετικό”. Ρωτάμε: τι θα γράφει αυτό ; Η τουρκική πλευρά μπορεί να βάλλει ότι θέλει, ακόμα και τις γκρίζες ζώνες, την αμφισβήτηση των ελληνικών νησιών και οι λαοί πρέπει να είναι ενημερωμένοι.

Μπορούμε να κάνουμε έναν συνολικό λογαριασμό που αφορά το κυπριακό.

Μέσα σ’αυτές τις εξελίξεις όχι μόνο δεν διαμορφώθηκαν καλύτεροι όροι για τη δίκαιη επίλυση του προβλήματος, αλλά οι όροι χειροτέρευσαν. Η Κύπρος, όπως και η Ελλάδα χώνονται συνεχώς και πιο βαθιά στις αναμετρήσεις στην περιοχή.

Παρακολουθούμε το “σήριαλ” της επιχειρούμενης επανέναρξης των διαπραγματεύσεων με την αιγίδα του ΟΗΕ και κάτω από το άγρυπνο μάτι του Αμερικανικού παράγοντα και της ΕΕ ώστε να μην ξεφύγει το θέμα από τους δικούς τους σχεδιασμούς.

Θεωρούμε πως η ευφορία που καλλιεργήθηκε είναι αβάσιμη και για την εκτίμηση αυτή συνυπολογίζουμε τις εξελίξεις, τη σύγκρουση μεγάλων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων που εντάσσουν το Κυπριακό, τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Παλαιστινιακό- με την Αμερικανική πρόταση για τη λεγόμενη “Συμφωνία του Αιώνα”- σε γενικότερες, πολύ επικίνδυνες διευθετήσεις που οδηγούν σε αναπαραγωγή άδικων λύσεων και νέες συγκρούσεις.

Μετά την λήξη της διάσκεψης του Κραν Μοντανά τον Ιούλη του 2017 μεσολάβησαν πολλές επαφές των κ. Αναστασιάδη και Ακιντζή με την κ. Λούτ εκπρόσωπο του γγ του ΟΗΕ αλλά και άτυπες “τριμερείς” συναντήσεις για να καθοριστούν οι “όροι αναφοράς” των νέων συνομιλιών σε μια συνεχώς πιο περίπλοκη κατάσταση.

Τα γεγονότα μαρτυρούν πως ασκούνται πιέσεις για πάση θυσία λύση, υπεισέρχεται ο παράγοντας των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και τα περί “δίκαιης μοιρασιάς” με τάση νομιμοποίησης του ψευδοκράτους που είναι προϊόν της κατοχής.

Το ΚΚΕ παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και τοποθετείται ανάλογα αλλά επιμένει στο βασικό ζήτημα. Υποστηρίζει πως η βάση που διαμορφώνει το κοινό ανακοινωθέν Αναστασιάδη-Έρογλου του Φλεβάρη του 2014 περί “δύο συνιστώντων κρατών” (που επιδεινώνεται απο τις προτάσεις περί “αποκεντρωμενης ομοσπονδίας”), λειτουργεί ως όχημα για συνομοσπονδιακή λύση δύο κρατών κατά τα πρότυπα του σχεδίου Ανάν που απέρριψε το 2004 το 76% του κυπριακού λαού.

Επιτρέψτε μας να σημειώσουμε ότι το σχέδιο Ανάν δεν ήταν μια πρόταση ρουτίνας αλλά έκανε τομή σε διχοτομική κατεύθυνση και βάζει και σήμερα τη σφαγίδα του στις διαπραγματεύσεις. Επί της ουσίας αδυνάτισε κι αυτές ακόμα τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ δημιουργώντας ένα επικίνδυνο πλαίσιο, πατώντας στον γεωγραφικό και εθνοτικό διαχωρισμό της διζωνικότητας που είναι η βάση της συνομοσπονδίας δύο κρατών.

Το ΚΚΕ υποστηρίζει διαχρονικά την άμεση αποχώρηση του συνόλου των κατοχικών δυνάμεων και την κατάργηση της συμφωνίας περί εγγυήσεων, αλλά παράλληλα

απορρίπτει και συμβιβαστικές λύσεις που αναπαράγουν αυτό το καθεστώς. Μιλάμε για προτάσεις που αφορούν π.χ τη “Διαμόρφωση μηχανισμού εφαρμογής της συμφωνίας” με εμπλοκή ξένων δυνάμεων, την ανάμειξη ιμπεριαλιστικών κέντρων, η τη δημιουργία πολυεθνικής δύναμης όπως ειπώθηκε στο Κράν Μοντανά.

Το ΚΚΕ απορρίπτει διευθετήσεις π.χ στο εδαφικό, στο περιουσιακό, στη διακυβέρνηση που διαιωνίζουν τις συνέπειες της κατοχής. Αντιτίθεται σε συμφωνία που βάζει εμπόδια στην συνύπαρξη ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων, στην κοινή πάλη της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Μένουμε σήμερα σ’αυτά παρακολουθούμε τα γεγονότα και τονίζουμε πως η θέση του ΚΚΕ εδράζεται στη λύση που κατοχυρώνει το ένα και οχι δύο κράτη, δηλαδή Κύπρος ενιαία με μια και μόνη κυριαρχία, μια ιθαγένεια και μια διεθνή προσωπικότητα, κοινή πατρίδα των ελληνοκυπριών , τουρκοκυπρίων, Λατίνων Μαρωνιτών, Αρμενίων, χωρίς κατοχικά και άλλα ξένα στρατεύματα, χωρίς ξένες στρατιωτικές βάσεις, χωρίς εγγυητές και προστάτες.

Οι εξελίξεις που ζούμε τροφοδοτούν με πλούσιο υλικό τη λαϊκή σκέψη που μπορεί να κάνει πολλά βήματα μπροστά, γιατί η ζωή της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων , της νεολαίας διδάσκει καθημερινά πως ο καπιταλισμός γίνεται συνεχώς πιο αντιδραστικός και επικίνδυνος. Σημαδεύεται από την ένταση της εκμετάλλευσης, την ανεργία και τη φτώχεια και μεγαλώνει η απόσταση, το χάσμα ανάμεσα στις μεγάλες δυνατότητες του 21ου αιώνα και το επίπεδο ζωής των εργατικών, λαϊκών οικογενειών.

Οι εξελίξεις έχουν σημάνει συναγερμό. Ο Καπιταλισμός γεννάει και θα γεννάει ιμπεριαλιστικούς πολέμους με εκατοντάδες χιλιάδες θύματα. Πολέμους που ξεσπιτώνουν εκατομμύρια ανθρώπους, τροφοδοτώντας προσφυγικά κύματα. Σ’αυτή τη νέα κατάσταση χρειάζεται ενδυνάμωση της στήριξης των κατατρεγμένων και πολύμορφη αλληλεγγύη σε σύγκρουση με την πολιτική που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες σε τραγικές συνθήκες, όπως στη Μόρια στη Λέσβο και σε όλα τα προσφυγικά στρατόπεδα.

Απαιτείται ισχυροποίηση του μετώπου κατά του φασισμού, του ρατσισμού και της ξενοφοβία. Κατά των κανονισμών του Δουβλίνου και της άθλιας συμφωνίας ΕΕ -Τουρκίας που οδηγεί στον εγκλωβισμό χιλιάδων προσφύγων στην πρώτη χώρα άφιξης των προσφύγων, για να δυναμώσει η πάλη, να κλείσουν τα Hot Spots στα νησιά, να εξασφαλιστούν ανθρώπινες συνθήκες ζωής σε ανοικτές υποδομές στην ηπειρωτική Ελλάδα και να πάνε οι πρόσφυγες στις χώρες προορισμού τους.

Συνολικά, στις σύνθετες σημερινές εξελίξεις είναι απαραίτητο να εμπλουτίζεται η γραμμή και το πλαίσιο πάλης με κέντρο τις λαϊκές ανάγκες, με ένταση του αγώνα για τους μισθούς, την κοινωνική ασφάλιση, τις εργασιακές σχέσεις που δέχονται ολομέτωπη επίθεση , κατά των ιμπεριαλιστικών πολέμων, των στρατιωτικών βάσεων, της εμπλοκής στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Μέσα στους αγώνες μπορεί να σφυρηλατηθεί η ενότητα της εργατικής τάξης και να ενισχυθεί η κοινωνική συμμαχία, να δυναμώνει ο αντικαπιταλιστικός -αντιμονοπωλιακός αγώνα για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για το σοσιαλισμό, για να

γίνουν τα Μέσα Παραγωγής, τα οικονομικά εργαλεία, οι πλουτοπαραγωγικές πηγές κοινωνική ιδιοκτησία, λαϊκή περιουσία και να αναπτύσσονται με κεντρικό, επιστημονικό σχεδιασμό, υπηρετώντας τη λαϊκή ευημερία.

Αυτός είναι ο δρόμος για να απαλλαγούν οι λαοί από τον βραχνά της εκμετάλλευσης, της ανασφάλειας, τους πολεμικούς κινδύνους, να αναπτυχθούν αμοιβαία επωφελείς σχέσεις ανάμεσα σε κράτη και λαούς, έξω από τις ιμπεριαλιστικές λυκοσυμμαχίες. Η λύση αυτή σήμερα είναι επιτακτικά αναγκαία και όπλο στα χέρια των κομμουνιστών, της εργατικής τάξης, των λαών.

Αυτές τις μέρες έχουν ιδιαίτερη σημασία δύο σημαντικές παρεμβάσεις. Η κοινή ανακοίνωση 65 Κομμουνιστικών Εργατικών Κομμάτων από όλο τον κόσμο που καταδίκασαν την αμερικανική επίθεση κατά του Ιράκ και τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και η κοινή ανακοίνωση του ΚΚΕ και του ΚΚΤ στην οποία τίθενται πολύ σημαντικά ζητήματα

Το ΚΚ Τουρκίας και το ΚΚ Ελλάδας καταγγέλλουν τις “κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις, που θέλουν να σύρουν τους δύο λαούς σε αιματηρές περιπέτειες για τα δικά τους συμφέροντα”, σημειώνουν πως “στηρίζονται στον προλεταριακό διεθνισμό, στη διεθνιστική αλληλεγγύη και με αυτές τις αρχές αντιμετωπίζουμε τις σύνθετες εξελίξεις στην περιοχή μας, παλεύοντας για τα εργατικά, λαϊκά συμφέροντα”.

Υπογραμμίζουν πως “τόσο η συνεργασία, όσο και οι ανταγωνισμοί των αστικών τάξεων της Τουρκίας και της Ελλάδας, π.χ. για το ποια χώρα θα γίνει «ενεργειακός κόμβος», υπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα και δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα των λαών. Τονίζουν ότι οι λαοί της Τουρκίας και της Ελλάδας δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Έχουν συμφέρον να διεκδικήσουν να ζούνε ειρηνικά και να παλεύουν για το δικό τους μέλλον, κόντρα στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, στα καπιταλιστικά κέρδη, που οδηγούν στον πόλεμο και στην καταστροφή του περιβάλλοντος. Για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, το «ξερίζωμα» εκείνων των αιτιών που οδηγούν τους λαούς στην «κρεατομηχανή» του ιμπεριαλιστικού πολέμου”.

“Εναντιωνόμαστε σε κάθε περίπτωση θερμού επεισοδίου και πολεμικής εμπλοκής”- αναφέρει η κοινή ανακοίνωση και εκφράζεται η αντίθεση στις παραβιάσεις των συνόρων και στην αμφισβήτηση των διεθνών Συνθηκών που έχουν καθορίσει τα σύνορα στην περιοχή, υποστηρίζεται η θέση για μη αλλαγή των συνόρων και των Συνθηκών που τα καθορίζουν. Καταδικάζονται οι προσπάθειες, από θέσεις στρατιωτικής ισχύος, να διαμορφωθούν τετελεσμένα στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Προβάλλεται η θέση για απεμπλοκή των δύο χωρών από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, για την επιστροφή των στρατιωτικών δυνάμεων από ΝΑΤΟικές και άλλες ιμπεριαλιστικές αποστολές εκτός συνόρων, για την αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις του

ΝΑΤΟ και της ΕΕ, για να διώξουμε τις αμερικανικές και ΝΑΤΟικές βάσεις από τις χώρες μας.